

De zoektocht naar de Gouden Sis-ters!

Dit is het spannende verhaal van Sis de hagedis. Sis de hagedis is de enige hagedis in de hele wereld die niet bang is voor mensen, laat staan kinderen. In vroeger tijden waren bijna alle mensen in Nederland heel erg arm. Ze hadden eigenlijk geen geld om eten te kopen en verbouwden het daarom maar zelf.

De papa en mama van Sis woonden op een kale plek middenin het bos. Papa hagedis had geen werk en ging uit verveling elke dag een eindje lopen. Behalve op de dagen dat het heel hard waaide. Er waren namelijk heel veel duinen op de kale plekken in het bos en het opwaaiende zand deed pijn aan je ogen. Op een dag toen het heel hard waaide en het zand weer eens meters hoog tegen het huisje lag, kreeg Mama hagedis opeens een heel goed idee.

Als we nu eens overal bomen gaan planten, dan blijft het zand liggen en zijn de zandstormen verleden tijd want de bomen houden immers het zand wel tegen. Papa hagedis glunderde van oor tot oor en gaf mama een dikke kus op de wang en zei tegen haar dat dat wel een heel erg goed idee was. Vanaf die dag had papa hagedis weer werk en haalde hij in een huifkar elke dag vanuit het grote oerwoud kleine boompjes en plantte deze overal op de kale plekken in het bos.

Dat is de reden waarom er nu zoveel bossen in Nederland zijn waar je lekker kan wandelen en spelen. Op het strand van Schiermonnikoog heeft papa hagedis vergeten bomen te planten en daar zijn nog geregeld zandstormen. Gelukkig woont daar niemand meer en heeft niemand er dus last van.

Een paar jaar later was papa hagedis de zoveelste kuil aan het graven om een boom te planten en zag hij dat er in de grond geen zand meer zat maar dikke zwarte modder met bladeren erin. Toen papa hagedis s'avonds thuiskwam had hij een stukje grond meegenomen en liet hij het aan mama hagedis zien.

Mama hagedis keek met een vies gezicht naar het blok modder toen ze opeens de bladeren in de modder zag. Er verscheen een glimlach in haar gezicht en ze kreeg net als vroeger weer een idee. Ze zei tegen Papa hagedis: Als wij deze grond nu eens gingen drogen, dan kan je het misschien wel in de kachel stoppen, wie weet wil het wel branden. Papa hagedis keek zeer bedenkelijk maar wist ook dat mama hagedis altijd hele goede ideeën had dus wilde hij het wel eens proberen.

Na een paar dagen drogen stopte papa hagedis het uitgedroogde blok grond met bladeren in de kachel en zag tot zijn verbazing dat het heel goed en lang wilde branden. Papa en Mama hagedis maakten een vreugdedansje en sprongen een gat in de lucht want ze wisten gelijk dat ze heel rijk konden worden. Want als zij de grond gingen afgraven en er kleine blokjes van zouden maken, dan konden ze deze blokken verkopen zodat niemand meer takken hoefde te zoeken om in de kachel te doen. Papa en Mama hagedis hadden maar één probleem, alle gronden in Nederland waren van Koning Spinnerag en daar konden ze natuurlijk niet zomaar gaan graven.

De volgende dag ging Papa hagedis naar Koning Spinnerag om te proberen alle grond te kopen. Papa hagedis had gehoord dat de koning een hele grote kamer in zijn gigantische paleis had. De kamer van de koning bleek zo groot te zijn dat Papa hagedis de koning eerst niet eens zag zitten. Opeens draaide een grote stoel zich om en keek de Koning papa hagedis streng aan en zei: Wat doe je hier? Papa hagedis was onder de indruk en vroeg maar gelijk of hij de grond van Koning Spinnerag mocht kopen.

De koning moest even denken en bleef Papa hagedis strak aankijken. De Koning vroeg: Jij hebt er toch voor gezorgd dat er geen zandstormen meer zijn? Ja dat klopt wel zei papa hagedis maar het idee was van mijn vrouw. Daar zijn alle inwoners van Nederland jullie heel erg dankbaar voor en eigenlijk verdienen jullie daarom wel een gouden lintje antwoordde de koning.

Wat wil je eigenlijk met zoveel grond gaan doen? Papa hagedis begon over de gedroogde grond te vertellen en legde uit wat hij daarmee van plan was. Natuurlijk was het niet mogelijk om de grond te kopen omdat de grond wel honderd miljoen kostte. De koning wilde papa hagedis wel helpen en zei: Je mag de grond van mij gebruiken als je mij wil helpen om alle spinnen in Nederland te laten verdwijnen. De koning was namelijk als de dood voor spinnen. Papa hagedis sprak met Koning Spinnerag af dat hij enorm zijn best zou gaan doen en tussen de werkzaamheden door op spinnenjacht zou gaan. De koning was blij en vanaf die dag mocht Papa hagedis gebruik maken van alle onbebouwde gronden in heel Nederland.

Papa hagedis zette een advertentie in de boskrant en vroeg daarin alle hagedissen in Nederland om hem te helpen. Alle hagedissen in Nederland werkten vanaf toen in het veen en waren naast de spinnenjacht blokken turf aan het graven. Papa hagedis verkocht het turf op de markt en gelukkig wilde iedereen wel graag de turf kopen.

In datzelfde mooie jaar werd Sis de Hagedis geboren. Sis ging al heel snel met zijn vader mee naar de markt.

Sis mocht van zijn vader altijd afrekenen met de klanten die het turf kochten en dat vond hij prachtig. Je kunt je wel voorstellen dat hij dus heel veel geld had. Op een gegeven moment was Sis zo rijk dat hij van al het geld maar goud ging kopen. Sis maakte het goud in de turf-gestookte kachel gloeiend heet en maakte van het gesmolten goud mooie blinkende munten. De munten noemde hij "Sis-ters".

Papa hagedis maakte een hele mooie kist waar de Sis-ters in konden worden bewaard. Vanaf die dag was Sis de schatbewaarder van Nederland. De schat verstopte hij vlakbij zijn huis en zelfs zijn ouders wisten niet waar Sis de schat verborgen hield. Het was Sis zijn geheim en niemand mocht weten waar de verstopplaats was. Elk jaar maakte Sis van het goud dat hij verdiende 10 gouden Sis-ters. Op elke eerste dag van het jaar ging Sis naar de schatkist en stopte de nieuw gemaakte gouden munten erin.

Het was inmiddels de eerste dag van het nieuwe jaar en Sis had weer eens gouden Sis-ters gemaakt en was op weg naar de schatkist. Toen hij opkeek zag hij op het marktplein piraten dansen, zingen en feesten. Sis had van zijn vriendjes verhalen gehoord dat piraten altijd op zoek waren naar schatten en Sis werd opeens een beetje bang. Stel je nu toch eens voor dat de piraten de schat hadden gevonden en dat het goud gestolen was. Dan was iedereen opeens weer heel erg arm. Dat mocht niet gebeuren vond Sis en hij liep op muizenvoetjes door het bos en was aangekomen bij de plaats waar de schat verborgen lag. De schrik sloeg Sis om het hart want hij zag een gat in de grond met daarin alleen een lege schatkist. Sis moest heel hard huilen, nam de schatkist mee en ging snel terug naar huis. Hij riep van verre al: Papa, mama, de gouden Sis-ters zijn weg en ik denk dat de piraten het hebben gestolen. Papa troostte Sis en zei dat hij wel met de piraten zou gaan praten. Sis wilde graag met papa mee maar mama hagedis vond dat helemaal geen goed idee. Piraten waren eng vertelde ze. Ook Papa hagedis wilde niet dat Sis meeging. Sis was in hun ogen daar nog veel te klein voor.

De volgende ochtend ging Sis stiekem helemaal alleen naar het marktplein en liep tergend langzaam naar het café waar de piraten de vorige dan aan het feesten waren. Hij wist dat hij ondeugend en een beetje stout was door alleen naar de piraten te gaan maar hij moest en zou zelf de schat terug gaan vinden. Het was immers zijn schat. Sis vroeg zich af waarom piraten altijd zoveel lawaai maakten en hij had zich voorgenomen om dat eens aan de stoere piraten te vragen. Sis stond voor het cafe en liep naar binnen. Daar stond een piraat en die bulderde: Stop. Alleen piraten mogen in het cafe en jij bent een hagedis, dus jij mag niet naar binnen. Sis vroeg met klemmende toon: Waar is de piratenbaas? Ik wil met de baas praten over de gestolen gouden munten!

Een grote piraat met een papegaai op zijn schouder had schijnbaar het rumoer gehoord en kwam naar buiten en bulderde: Welke gouden munten? Wie maken er zoveel lawaai, ik, Kapitein Goudkoorts, lag net lekker een dutje te doen op een tafel in het café. Sis was helemaal niet bang voor de piraten en schreeuwde: Ik ben op zoek naar de gouden munten die ik gemaakt heb. Het is onze schat en ik denk dat jullie die hebben gestolen. Wij willen snel onze gouden Sisters terug. Wij hebben daar namelijk jarenlang keihard voor gewerkt en nu stelen jullie zomaar onze schat. Ik vind dat gewoon niet eerlijk.

Kapitein Goudkoorts liep plotseling terug naar binnen en Sis hoorde dat de kapitein aan alle piraten vroeg of ze ook gouden munten hadden gevonden. De piraten vertelden dat ze honger hadden gehad en dat ze op zoek waren geweest naar eten. Ze hadden wel chocolademunten gevonden en wilden die lekker opeten. Sis hoorde dat de munten niet lekker waren en ook nog eens heel erg hard. Ze kregen geen hap door de keel en ze hadden de munten maar weggegooid en waren verder gaan zoeken naar eten.

Kapitein Goudkoorts kwam weer terug naar buiten en vertelde Sis het hele verhaal. Sis moest heel hard lachen en zei dat het vast de gouden munten waren en geen chocolade. Wat dom, de gouden munten waren helemaal niet om op te eten maar om te sparen. Kapitein Goudkoorts werd opeens heel vriendelijk en begon ook maar mee te lachen. Sis mocht zowaar in het cafe rondkijken en vroeg aan de kapitein waarom piraten altijd zoveel lawaai maakten.

De kapitein vertelde dat piraten de meeste tijd op zee zaten en dat er onderweg niets te doen was. Als ze eenmaal aan land waren dan leefden ze zich altijd helemaal uit. Dat is de reden waarom ze zo uitbundig zijn. Sis trok zijn stoute schoenen aan en vroeg aan Kapitein Goudkoorts of alle piraten misschien mee wilden helpen zoeken naar de zoekgeraakte gouden Sis-ters. De kapitein vertelde dat dat helaas niet kon omdat de volgende dag zijn schip weer zou vertrekken en het hele schip nog schoongemaakt moest worden.

Kapitein Goudkoorts voelde zich toch wel een beetje schuldig omdat zijn piraten de gouden munten blijkbaar hadden zoekgemaakt en besloot zelf te gaan zoeken. Toen bedacht hij zich dat het onbegonnen werk was om in zijn eentje te gaan zoeken en vroeg aan alle kinderen die op het geschreeuw in de haven waren afgekomen of zij wilden meehelpen. De kinderen in de haven vonden dat wel spannend en iedereen wilde graag helpen om de schat weer compleet te maken.

Sis ging zo snel als hij kon naar huis om het goede nieuws aan papa en mama te vertellen. Kapitein Goudkoorts en alle kinderen gingen op zoek naar de schat. De kinderen waren echte schatgravers want alle munten werden teruggevonden en de kinderen stopten de mooie blinkende Sis-ters weer terug in de schatkist. Toen Sis weer bij het cafe kwam was hij zo blij dat alles toch nog goed was gekomen dat hij besloot de kapitein te verrassen. Sis zei: Deze 10 gouden Sis-ters zijn voor u kapitein.

De kapitein was blij verrast en bedankte Sis uitvoerig. Als je niks te doen hebt, dan mogen jij en alle kinderen best in het café komen, dan leren we jullie allemaal liedjes en dansjes, die iedereen dan weer aan zijn vriendjes en vriendinnetjes kan leren. Als je je eens verveelt dan kunnen jullie ook nog eens samen liedjes gaan zingen. Sis dacht, waren Papa en Mama nu maar hier, dan konden ze met eigen ogen zien dat piraten lief zijn en en helemaal niet eng.

Niet alleen Sis was blij, ook alle kinderen waren blij en sprongen in het rond. Sis vond het zo lief dat alle kinderen zo behulpzaam waren geweest, dat hij eigenlijk nog wel meer voor de kinderen wilde gaan doen. Hij wilde een plaats maken waar alle kinderen heerlijk konden spelen. Sis maakte vanaf toen geen gouden Sis-ters meer maar kocht van het geld wat alle hagedissen in Nederland verdienden allemaal spelletjes voor de kinderen.

Het eerste spelletje dat hij maakte was een springkussen waar alle kinderen, naast alle andere attracties, tot op de dag van vandaag nog veel plezier aan beleven. Niet alleen Mama hagedis had blijkbaar goede ideeën, Sis kon er zelf ook wat van. Van wie zou hij dat nou hebben meegekregen?

Liefs, Sis!